

Zarówno dzisiaj, jak i dawniej, przed rodzicami stoi aktualny problem wyboru imienia dla nowo narodzonego dziecka. W metrykach chrzcielnych coraz częściej można spotkać dotychczas rzadko nadawane przez katolików imiona: Wadzim, Siergiej, Dymitr, Śnieżana i inne. Znikają natomiast imiona tradycyjnie chrześcijańskie, które powszechnie były przyjmowane przez zachodnią tradycję Kościoła: Jan, Jadwiga, Stanisław, Tadeusz, Józef i itd.

Stąd zasadnicze jest pytanie o nadanie imion. Nauczanie Soboru Trydenckiego w tej sprawie było kategoryczne. W 1563 r. osobnym dekretem nakazano, aby dzieciom były nadawane imiona wyłącznie świętych katolickich. Jednocześnie rozpoczęto proces wyparcia rodzimych imion słowiańskich - np., Mieczysław, Sławomir, Jarogniew - przez imiona pochodzenia: łacińskiego - np. Marek, Lucjan, Fabian, greckiego - Aleksander, Filip oraz biblijnego - Jakub, Jan, Szymon. Siłą rzeczy imiona te, z racji powszechnego ich używania przez chrześcijan, w pierwszej kolejności były nadawane dzieciom. W wiekach XVII – XVIII przewagę oddawano imionom rodzimych Świętych, np. Kazimierz, Stanisław, Władysław. †

Zasadniczą motywacją przy wyborze imienia miała być troska o pozyskanie wstawiennictwa Świętych. W niepamięć poszły pogańskie przesady o związku imienia z magicznym zaklęciem, według którego w życiu człowieka miały się spełnić określone życzenia szczęścia, dobrobytu i pomyślności. Odtąd imiona Świętych Kościoła pełniły rolę obrończą przed atakami zła i niepowodzenia. Uważano, że imienny związek ze Świętymi da możliwość odziedziczenia cech osoby świętej i umożliwi proces szybkiego dojrzewania do świętości. Nieraz jednak zdarzało się, że posługiwano się dwoma imionami – rodzimym i chrześcijańskim. Było w tym ukryte pragnienie zachowania wierności własnym tradycjom rodowym. Jednak w księgach oficjalnych imionom chrześcijańskim oddawano pierwszeństwo. Imię rodzime było używane przede wszystkim w najbliższym kręgu rodziny. Dlatego dzisiaj bardzo często powstają kłopoty z ustaleniem, jakim imieniem posługiwała się konkretna osoba w życiu powszednim, a jakim - w oficjalnym. Typowym zjawiskiem na terytorium, które zamieszkiwali wierni różnych wyznań chrześcijańskich, były starania o zachowanie przez imię własnej odrębności religijnej. Nie nadawano imienia Świętego, jeżeli ten należał do innego wyznania chrześcijańskiego. Imię więc odgrywało ważną rolę w kształtowaniu świadomości religijnej ludzi. Ogólnie można zauważyć, że o nadaniu takiego czy innego imienia kiedyś miały decydować przede wszystkim czynniki społeczne - rodu i wyznania, obecnie zaś - mody.

Nadanie imienia dziecku jest o tyle ważne, że zawiera ono w sobie informację o samym człowieku, które je nosi: skupia uwagę na cechach indywidualnych, albo - przez związek ze Świętym Patronem - rzutuje na całe przyszłe życie człowieka. Imię jest wyróżnikiem osoby w pewnej wspólnoty ludzi i określa jej odrębność. Dzisiaj stajemy przed dylematem: zachować tradycję dawnych imion lub dokonać wyboru tego imienia, które obito się o uszy z telewizji i seriali. Z jednej strony, ktoś może zaprzeczyć, że wstawiennictwo Świętych jest bardzo

Jakie imię wybrać dla dziecka?

Wpisany przez кс. Антоні Грэмза
07.06.2010 03:00

ważne, a z drugiej - imię niechrześcijańskie zobowiązuje do tego, aby osoba o takim imieniu została Świętą i poszerzyła grono Świętych Patronów dla przyszłych pokoleń Kościoła .